

1. KAPITOLA

Tento příběh se odehrává na konci třináctého století, kdy se krátce po pověstné době Braniborů v Čechách ujal vlády Václav II. Král, který své dětství trávil ve vězení středověkých hradů. Syn Přemysla Otakara II., jenž padl na Moravském poli, protože byl příliš mocný a nebezpečný svým habsburským sokům. Aby se v budoucnu nemohl český král dostat tak daleko a získat tolik moci, propustili Václava až v době, kdy království bylo dokonale zničeno braniborským panováním. Neduživý chlapec se musel zřeknout rakouských zemí, které získal jeho otec. Báli se tolik, že mu vnutili sňatek s Gutou Habsburskou a doufali, že už nikdy nebude schopen je ohrozit. Václav dodržel své sliby a už nevztáhl ruku na rakouské dědictví. Za pár let zvedl svou zemi z prachu a otočil se na druhou stranu. Sáhl po polské koruně a osud mu přihrál i uherskou. Během deseti let vládl říši sahající od Baltu po Jadran a chystal se prožít svůj nejstrašnější sen. To, čemu se vyhýbal, jak jen to šlo. Musel se s Habsburky zákonitě utkat a věděl to celý svůj život. Válka s habsburskou dynastií, která zabila jeho otce, byla nevyhnutelná...

Den byl neobyčejně parný a král se potil. Nesnášel to a nebyl nadšen, že se musí zrovna teď tvářit přívětivě a usmívat se. Navíc se nemohl ani poškrábat na hlavě, protože mu v tom bránila koruna. Štěstí, že to nebyla ta pravá korunovační, tahle byla lehčí, ale neseděla mu tak dobře na hlavě, proto na to musel neustále myslet. Jak by to totiž vypadalo, kdyby mu před polským vyslancem spadla z hlavy? Sedět toporně na té tvrdé židli taky nebylo zrovna zábavné a Hynek mu zase zapomněl dát na jeho honosný trůn polštáře. Počkej, starouši, však ti za to vynadám! Zabloudil pohledem do místa, kde postával komoří Hynek z Dubé, a opět se vrátil k vyslanci, který už skoro půl hodiny rozebíral situaci. Král tušil, že brzy už se dostane k jádru věci. Ve Hnězdně se totiž sešli významní zástupci polské šlechty a s hnězdenským arcibiskupem se snažili dohodnout. Český král Václav držel korunu polského království v rukou a šlo jen o to, jak ho přijme země, kterou už obsadila jeho vojska. Zbývalo jediné – korunovace na polského krále. Odpor šlechty však nebyl zrovna malý, a tak Václav očekával, že se dnes dozví, co bude dál. Byly jen dvě cesty: dobýt polskou korunu silou a zlomit odpor šlechty, nebo druhá a snad schůdnější, získat si přízeň šlechty a země. Teď právě uvažoval, kolik to bude stát. Stříbrné doly v Kutné Hoře nebudou stačit chrlit stříbro tak rychle, aby bylo na úplaty. Musí nasmě-